

О. В. Гладкий

Екваторіальна Гвінея, Республіка Екваторіальна Гвінея

ЕКВАТОРІАЛЬНА ГВІНЕЯ, Республіка Екваторіальна Гвінея (Guinea Ecuatorial, República de Guinea Ecuatorial) – держава у Центральній Африці. На Пн. межує з Камеруном, на Сх. та Пд. – з Габоном. На Зх. омивається Атлант. океаном. Складається з материк. частини Ріо-Муні (26 тис. км²) та о-вів (найбільші з них – Масіас-Нґема-Біоґо та Паґалу). Площа 28 тис. км². Насел. 457 тис. осіб (2005): фанґ, буби та ін. бантумовні етноси – бл. 75 %. Природ. приріст насел. 1,7 %. Міське насел. складає бл. 30 %. Мови: іспан. (держ.), франц., діалекти групи банту. Віросповідання: католицизм – 70 %, місц. традиц. вірування – 30 %. Адм. поділ – 7 провінцій. Столиця – Малабо (56 тис. осіб; 2006). Серед найбільших міст – Бата (50 тис. осіб). Держ. устрій – республіка. Глава держави – президент. Законодав. орган – парламент. Грош. одиниця – афр. франк. Аеропорти та мор. порти: Малабо, Бата. Е. Г. – чл. ООН, Афр. союзу.

Тер. сучас Е. Г. відкрита європейцями наприкінці 15 ст. Відтоді і до 18 ст. – колонія Португалії, яка 1778 передала її Іспанії. Внаслідок нац.-визв. руху 1959 іспан. уряд скасував колоніал. статус Е. Г. і 1964 ввів місц. самоврядування. 1968 в країні проголошено незалежність.

Значна частина Ріо-Муні знаходиться у межах Пд.-Гвіней. височини. Клімат екваторіал.; середньорічна температура становить +25,6 °С, кількість опадів – 2000–2500 мм. Річк. мережа дуже розгалужена, гол. ріка – Мбіні (до 1973 – Беніто). Значна частина тер. вкрита тропіч. лісами з цінними породами дерев. Рельєф о-ва Масіас-Нґема-Біоґо (до 1973 – Фернандо-По) різноманітний. Найвища вершина – г. Санта-Ісабель (вис. 3050 м), що є залишком стародав. вулкана. У пд.-сх. частині о-ва – «велика западина Сан-Карлоса» (глиб. 1300 м, діаметр 5 км), оточена суціл. ланцюгом гір. Клімат тропіч., вологий і дуже спекотний; середньорічна температура становить +25 °С, кількість опадів – 1300–2500 мм. На узбережжі ростуть кокосові й олійні пальми, гевеї, на гір. вершинах – лобелії та папороті. Тварин. світ представлений мавпами, слонами, леопардами, антилопами, мангустами та ін. Багато змій, комах, павукоподібних. З рідкіс. птахів трапляються носороги, бананоїди, удода, турако. Мінерал. багатства Е. Г. майже не розвідані.

Е. Г. – слаборозвинена країна. Основа економіки – с. госп-во, гол. галуззю якого є землеробство. Значні площі земель відведені під плантації експорт. культур какао і кави. Обробна пром-сть представлена сотнею дрібних та кустар. підприємств. ВВП становить 152 млн дол. США, у розрахунку на одну особу – 380 дол. США. Експортує какао (40 % заг. вартості експорту), каву, банани, цінні породи деревини; імпортує нафтопродукти, автомашини, буд. матеріали, товари широкого вжитку і продовольчі. Осн. торг. партнери: Камерун, Італія, Японія. Дипломат. відносини з Україною встановлено 27 квітня 1992.

Бібліографічний опис:

Екваторіальна Гвінея, Республіка Екваторіальна Гвінея / О. В. Гладкий // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18645>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).